

[Lilli Gyldenkilde]

Yderligere kan jeg se, at man er enig om at udbygge reglerne om jobtilbud. I første fase skal der gives beskæftigelse til de unge, og senere vil man åbenbart søge at udvide ordningen. Det tredje er, at man vil fortsætte bestræbelserne, og dér er det, jeg må spise i mig igen, hvad jeg sagde forleden dag, nemlig at man havde syltet jobtilbudsordningen. Det kan jeg se at man ikke helt har gjort – endnu. Man vil fortsætte bestræbelserne på at gennemføre en rammelovgivning, står der, for jobskabelse, der indebærer, at der kan ydes statstilskud til oprettelse af arbejdspladser, der ellers ikke ville blive etableret. Og så står der pointeret i sidste sætning: »Jobskabelsen skal i videst muligt omfang ske i den private sektor«. Det er selvfølgelig det sidste, der bekymrer mig, for hvorfor tror man, at det vil ske »i videst muligt omfang« i den private sektor, når det ikke er sket indtil nu?

Jeg synes, man skulle have givet arbejdsministerens »jobcreation«, som det jo hedder på engelsk, »jobskabelsesordning« på dansk, en chance for virkelig at være blevet til noget, og jeg er bekymret over, at sådanne ting, som vi havde lagt vægt på kom med ind i den: produktionskollektiver af forskellige slags, genbrugsvirksomhed, miljøforbedring, forureningsbekæmpelse osv., ting, som i dag ikke er rentable set ud fra et privatkapitalistisk økonomisk synspunkt, nok ikke kommer ind i denne jobskabelsesordning. Det tror jeg ikke mere på, efter at vi har set forligsteksten – jeg kan se, at arbejdsministeren nikker, så må vi jo håbe på, at der kan komme noget fornuftigt ud af det på længere sigt, men jeg tvivler som sagt.

Når vi er imod jobtilbudsordningen, som nu bliver fremrykket, så er det, fordi den ene undersøgelse efter den anden viser os, at det rent faktisk er det offentlige, som må stille disse jobtilbud på benene. Den sidste undersøgelse, vi har, er fra Odense kommune, og den viser, at 90 pct. af samtlige jobtilbud er givet af kommunen, og at kun 10 pct. er givet af det private erhvervsliv, og det på trods af at der er tilskud også under den eksisterende ordning.

At det private erhvervsliv vil gå mere ind i dette her, tror jeg ikke et øjeblik på. Derfor passer de argumenter, vi hører så meget, at lønnen er for høj, måske ikke helt, for når man kan få 30 kr. i tilskud pr. time for at

tage nogle ind, men ikke gør det, så må det være, fordi jobbene rent faktisk ikke er der.

Jeg skal slutte her og vende tilbage til de andre forslag på et senere tidspunkt.

Arne Melchior (CD):

CDs stilling til lovforslagene under dagsordenens punkt 8, 9 og 10 fremgår af det indgåede forlig og af de afgivne betænkninger. Jeg skal udelukkende knytte et par ord til lovforslag nr. L 221, der drejer sig om arbejdstilbud til ledige.

Dette lovforslag tager, som naturligt er, af mangfoldige årsager specielt sigte på unge under 25 år. Det bedste tilbud, man kan give unge, er et tilbud om uddannelser, som er relevante for de pågældende efter deres evner og efter de muligheder, som markedet, så vidt man på det pågældende tidspunkt kan skønne, senere vil byde på.

Arbejdsministeren vil vide, at mit parti i lang tid har interesseret sig for at gøre det mere attraktivt at bringe unge ind i lære- og praktikforhold. Jeg er godt klar over, at ændringer på dette område primært sorterer under undervisningsministeren. Ikke desto mindre måtte det være en underlig arbejdsminister – sådan én har vi jo ikke – som ikke var vældig interesseret i, hvordan det forholder sig med at skaffe flest mulige unge ind i læreforhold af de forskellige arter, vi kender. Derfor vil jeg benytte denne lejlighed til at spørge arbejdsministeren – for ikke at være for vidtgående i mit spørgsmål med henblik på, hvad man sådan kan besvare under en igangværende debat – om han i dag kan erklære sig beredt til i sommerens løb at overveje, om der er behov for at nedsætte et organ til hurtig og grundig gennemgang af de regler, der eksisterer for lærepladser og praktikpladser med henblik på det for nutiden og fremtiden så vigtige, nemlig at gøre det lettere at ansætte folk i læreforhold. CD sigter herved ikke på at forringe lærlingenes stilling og rettigheder og muligheder i uddannelsen, men ene og alene på at fjerne overflodige ting, således at der kommer flere arbejdsledige unge i arbejde, således som netop lovforslag nr. L 221 tager sigte på. I forventning om et positivt svar: tak.

Kurt Hansen (VS):